

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.852 van 1 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 24 april 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DE BLENDE en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine met vaste verblijfplaats in Gekhi (Tsjetsjenië).

Uw broer X was strijder tijdens het Tsjetsjeense conflict.

In 2002 werden uw broers Xen Xmeegenomen door onbekende mannen. Uw broer X werd vrijgelaten, maar Xverdween spoorloos.

Vanaf toen kreeg X veel problemen, waardoor hij bijna niet meer thuis overnachtte. In 2004 vluchtte hij naar België, waar hij asiel aanvroeg bij de Belgische autoriteiten.

Na de vlucht van X kwam u zelf ook in de problemen.

In de zomer van 2004 werd u in de vroege ochtend bij u thuis opgepakt en meegenomen door gemaskerde mannen in camouflageuniform. U werd negen dagen vastgehouden en ondervraagd over uw broer X. U werd vrijgekocht door uw familie en dook onder bij uw tante, Yemkan Dzhabrailova, in Chernoreche.

Toen u daar een paar keer een wagen met getinte ruiten voorbij zag rijden, wist u dat uw schuilplaats bekend was geraakt.

Half december 2007 verliet u de Russische Federatie richting België, waar u op 21 december 2007 asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten.”

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van de kandidaat-vluchteling te beoordelen.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“De situatie in Tsjetsjenië en de situatie voor Tsjetsjenen in Rusland is problematisch, maar tevens complex (cfr bronnen bijgevoegd in het administratief dossier). Het risico bij terugkeer is afhankelijk van tal van factoren. Vandaar het belang om de individuele situatie van elke persoon goed te kennen.

De situatie in Tsjetsjenië is sinds het begin van de oorlog in 1999 sterk geëvolueerd. Er is nu niet langer sprake van een grootschalig militair offensief door het Russisch leger op gans het Tsjetsjeense grondgebied. De situatie is complexer geworden. Gevechtshandelingen tussen het federale leger en de Tsjetsjeense strijders zijn geconcentreerd in bepaalde regio's en beperken zich doorgaans tot kortstondige schermutselingen. Het lokale bestuur en de ordehandhaving is grotendeels opnieuw aan Tsjetsjenen overgelaten. Er is nog steeds sprake van regelmatige gewelddadige incidenten. Hiervoor zijn steeds vaker ook Tsjetsjenen verantwoordelijk. Het gaat dan enerzijds om gerichte aanslagen door Tsjetsjeense strijders, anderzijds om frequente mensenrechtenschendingen in de vorm van, onder andere, onrechtmatige arrestaties en detentie, ontvoeringen, verdwijningen en foltering, waarvoor vaak lokale ordetroepen, bestaande uit en aangevoerd door Tsjetsjenen, verantwoordelijk zijn. Bijgevolg kan men niet eenduidig stellen dat elke Tsjetsjeen per definitie slachtoffer is in het conflict of bij terugkeer een risico loopt.

Voorts is de situatie in Rusland niet van die aard dat er voor personen die Tsjetsjenië verlaten hebben per definitie in Rusland een intern vluchtalternatief bestaat. Ook wat dit aspect betreft is de situatie, de mogelijkheid tot (her)vestiging en het risico bij terugkeer sterk afhankelijk van persoon tot persoon. Verschillende factoren kunnen hierop een invloed hebben en bepalen of een individuele Tsjetsjeen meer of minder risico loopt: de plaats en periode waar hij verbleven heeft, de aanwezigheid van een sociaal netwerk waarop hij kan terugvallen, de eigen financiële situatie, de politieke en socio-economische situatie in een bepaalde plaats of regio die bepalend is voor de mate waarin spanningen voorkomen, en dergelijke meer. Bijgevolg kan er evenmin gesteld worden dat vestiging elders in de Russische Federatie in alle gevallen uitgesloten is.

De vrees van vervolging of het risico op ernstige schade die een Tsjetsjeen in Tsjetsjenië of elders in de Russische Federatie loopt is dus afhankelijk van waar, wanneer en in welke omstandigheden hij ergens verbleven heeft en welke feiten men er beleefd heeft. Daarom blijft het belangrijk om steeds de reële individuele situatie van elke persoon te kennen en evalueren.

Met betrekking tot uw persoonlijke asielverklaringen werden volgende vaststellingen gedaan: U haalde aan dat u in Tsjetsjenië problemen kreeg door de rebellenactiviteiten van uw oudste broer X, die sinds 2002 spoorloos verdween.

Er dient opgemerkt te worden dat u op geen enkele manier kan aantonen dat u sinds 2004 tot aan uw vertrek in 2007 in Tsjetsjenië verbleven hebt, noch aan de hand van uw verklaringen, noch door de door u neergelegde documenten.

U legde ter staving van uw asielrelaas enkel uw Russisch paspoort voor, waarmee u weliswaar uw familieband met uw broer Xaantonde, die reeds erkend werd als vluchteling in België en die voor zijn asielrelaas dezelfde problemen aanhaalde als u, maar waaruit verder niet blijkt dat u in de periode van 2004 tot 2007 in Tsjetsjenië verbleef.

De gegevens in dit document betreffen enkel de uitgifte van het document in 2004, uw registratie sinds 2001 in Gekhi en de uitgifte van een internationaal paspoort in november 2007. Dit laatste kan echter niet als concreet bewijs aangehaald worden van uw verblijf in Tsjetsjenië, aangezien u expliciet verklaarde dat uw neef dit internationaal paspoort voor u regelde (CGVS p.4).

U legt verder geen enkel document neer waarmee u uw recent verblijf in Tsjetsjenië kon staven.

U zou in Tsjetsjenië nog over een rijbewijs beschikt hebben sinds april 2007, maar u nam dit niet mee omdat u dacht dat het hier niet geldig zou zijn. Bovendien, zelfs al zou u dit document voorgelegd hebben, onderstreepte u zelf de geringe bewijswaarde van dit document. U haalde namelijk zelf aan dat je dit document overal zonder enig probleem kan kopen zonder dat je daar lessen voor moest volgen of een examen voor zou moeten afleggen (CGVS p.5).

Ook aan de hand van uw verklaringen kon u niet hard maken dat u tussen 2004 en 2007 in Tsjetsjenië verbleef.

Zo kon u zich met veel moeite twee straten herinneren in de buurt van waar u woonde in Gekhi (CGVS p.2), alhoewel u daar ongeveer 20 jaar onafgebroken woonde.

Sinds 2004 zou u bij uw tante in Chernoreche gewoond hebben.

Ofschoon u daar tot eind 2007 verbleef, kon u niet zeggen op welk adres u daar woonde, noch welke straten daar in de buurt lagen (CGVS p.3).

U kon zich evenmin incidenten voor de geest halen die zich de laatste jaren zouden voorgedaan hebben in deze regio of in Gekhi, noch belangrijke personen zoals administratiehoofden of mensen die gearresteerd werden of omkwamen bij zuiveringsacties of andere incidenten.

U wist dat er een rivier door Grozny stroomde, maar kende de naam ervan niet (CGVS p.6).

Wat uw problemen betreft, dient opgemerkt te worden dat u ook hieromtrent erg vaag bleef.

Zo zei u dat u Tsjetsjenië uiteindelijk verlaten had omdat u merkte dat er een auto met geblindeerde ruiten in uw buurt begon rond te rijden. Op die manier vermoedde u dat uw verblijfplaats ontdekt werd.

U kan echter op geen enkele concrete wijze aantonen wie er in de wagen zat of naar wie zij op zoek waren. U verklaarde enkel dat u de wagen nooit eerder zag en dat u daarom denkt dat men naar u op zoek was (CGVS p.8 en 10).

Aangezien u evenmin wist door wie u in 2004 precies werd meegenomen en vastgehouden gedurende negen dagen, noch of het Russen of Tsjetsjenen waren, kan uw uitleg als zouden de personen in de wagen met getinte ruiten dezelfde geweest zijn, ook niet aanvaard worden.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er dan ook geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève worden vastgesteld, noch zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.”

4.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan in de onmogelijkheid te verkeren met bewijselementen zijn verblijf aan te tonen in Tsjetsjenië tussen 2004 en 2007, aangezien, zo verklaart hij, dat hij sinds het vertrek in 2004 van zijn broer Rustam, ondergedoken leefde bij

zijn tante in Chernoreche en gezien zijn schuilplaats niet bekend mocht geraken, hij ook niet ging werken en ook niet deelnam aan het sociale leven.

Hij wijst er op dat de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing uitdrukkelijk aangeeft dat zijn verhaal overeenstemt met dat van zijn broer Rustam, die in België erkend werd als vluchteling, en laat gelden dat dit hét bewijs is dat hij niet liegt.

Hij benadrukt dat hij tijdens zijn verhoor op het Commissariaat-generaal een gedetailleerde kaart van Chernoreche heeft getekend, en verklaart zijn gebrekkige kennis van straatnamen in de buurt waar hij verbleef, door het feit dat hij erg zenuwachtig was tijdens het betreffende verhoor. Hij stelt dat deze straatnamen hoe dan ook terzake niet dienend zijn.

Hij laat gelden dat het evenmin van belang is of de personen die hem ontvoerden dezelfde waren als deze in de voorbijrijdende auto en voegt er nog aan toe dat hij dit bovendien ook niet kan weten, aangezien zijn ontvoerders steeds gemaskerd waren.

Verzoeker stelt tot besluit dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is, en dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst, wel degelijk het gevaar loopt opnieuw ontvoerd, vervolgd of gedood te worden.

Hij wijst er ten slotte op dat het dorp Gekhi, waarvan hij afkomstig is, op 29 januari 2008 werd gebombardeerd door Russische troepen, en dat ook in de omgeving van Gekhi er geregeld schermutselingen zijn waarbij mensen gedood worden.

4.2. De Raad benadrukt dat een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat een kandidaat-vluchteling in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd, aangezien deze vrees voor vervolging in concreto dient te worden aangetoond (R.v.St., nr. 121.481 van 9 juli 2003; R.v.St., nr. 138.480 van 15 december 2004).

De Raad beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van bevoegdheid, hetgeen wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De Raad wijst er op dat iedere asielaanvraag hierbij echter op individuele wijze wordt onderzocht, rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan het specifieke voorliggende geval.

Voor wat verzoeker betreft, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekers verklaringen in zijn verzoekschrift geen steun vinden in het administratief dossier.

Verzoeker verklaarde tijdens zijn verhoor van 18 maart 2008 (zie verhoorverslag, p. 3, 7, 8, 11) immers uitdrukkelijk dat hij in Chernoreche, waar hij drie jaar zou verbleven hebben, in de bouw werkte, sociale contacten onderhield met zijn burens, en de moskee bezocht.

De Raad meent dat omwille van deze elementen van verzoeker kan worden verwacht dat hij enige kennis bezit van straatnamen in Chernoreche en precieze verklaringen aflegt over eventuele incidenten tijdens zijn driejarig verblijf aldaar. Beweerde zenuwachtigheid tijdens zijn verhoor doet aan deze verwachting niets af.

Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker deze kennis ontbeert en onsamenhangende verklaringen aflegt met betrekking tot de incidenten in Chernoreche tijdens zijn verblijf aldaar (zie voormeld verhoorverslag, p. 7-8). Verzoeker legde immers eerst vage verklaringen af over een incident om vervolgens te stellen dat er tijdens zijn verblijf in Chernoreche niets gebeurde.

De Raad is van mening dat verzoeker zijn recent verblijf in Tsjetsjenië dan ook niet aannemelijk maakt.

Verzoeker laat zich bovendien betrappen op een zware tegenstrijdigheid aangaande een kernelement van zijn asielaanvraag, te weten zijn verblijfplaats op het ogenblik van zijn ontvoering.

Zo verklaart verzoeker eerst bij zijn tante te hebben verbleven op dit ogenblik (zie voormeld verhoorverslag, p. 2), om vervolgens te verklaren pas vanaf zijn vrijlating bij zijn tante te hebben verbleven (zie zelfde verhoorverslag, p. 10).

De Raad is van oordeel dat deze tegenstrijdigheid ook bijdraagt tot het besluit dat geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van verzoeker (R.v.St., nr.114.472 van 15 januari 2003).

Verzoekers verklaring dat hij van mening was dat zijn "schuilplaats" bij zijn tante te Chernoreche bekend was geraakt omdat "*ik heb een paar keer een auto gezien met getinte ruiten*" (zie voormeld verhoorverslag, p. 8, 10-11), is ook niet van aard zijn geloofwaardigheid te ondersteunen.

Een ongeloofwaardig asielrelaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingdefinitie zoals vervat in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (R.v.St., Polat, 12 januari 1999, nr. 78.054).

5.1. Verzoeker stelt in ondergeschikte orde, dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Hij stelt dat de veiligheid van burgers in Tsjetsjenië, wegens de gevechtshandelingen, schoonmaakoperaties en doelgerichte acties van militaire en veiligheidstroepen als gevolg van aanslagen door Tsjetsjeense rebellen, de buitengerechtelijke arrestaties, ontvoeringen, mishandeling, foltering en moord, nog steeds ongewijzigd slecht is.

Hij voegt hier aan toe dat volwassen Tsjetsjeense mannen door de militairen en veiligheidstroepen vaak worden beschouwd als (potentiële) rebellen en om die reden vaak willekeurig worden gearresteerd, alsmede hun familieleden.

Hij verwijst hiertoe naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens inzake Rusland en naar de adviezen van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties.

Hij herhaalt tenslotte dat het dorp Gekhi, waarvan hij afkomstig is, op 29 januari 2008 werd gebombardeerd door de Russen en dat ook in de omgeving van Gekhi er geregeld schermutselingen zijn waarbij mensen gedood worden.

Aldus stelt verzoeker dat hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

5.2. De Raad verwijst naar zijn besluit sub. 4.2 waarin gesteld wordt dat verzoeker zijn recent verblijf in Tsjetsjenië niet aannemelijk maakt.

Verzoeker stelt de Belgische asieldiensten dan ook niet in de mogelijkheid om te achterhalen of hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 1 oktober 2008 door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. MAESSCHALCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE